

Tipar astrologic

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- N-am fost regina nimănui, egală tuturor,
În palme sufletul ți-am pus, pe tâmpile aurora
Și te-am visat atâtea vieți că nu mă pot decide
În care te-am pierdut sau cum de m-au putut închide

Între coperti de catifea, într-un album cu gânduri
Pe care sigur ți-oi fi scris, de-atunci, aceste rânduri
De teamă c-o să pleci grăbit, mai răsfoiește-mi moartea,
Fă un scenariu pentru noi... Când voi deschide cartea

Să pot ghici că mâna ta a zăbovit o oră
Pe pagina aceasta gri s-o faci multicoloră...
În viața care va urma ne-om întâlni sub slove,
Pe cer vor scrie despre noi tăcute supernove.

- Ai fost regina mea mereu, un anotimp fierbinte
Prin care am pășit desculț, nevoia de cuvinte
Și disperarea m-au făcut să nu-nțeleg misterul
Ce-a contopit într-un poem pământu-arid și cerul.

Ca într-un cântec, amândoi am împletit refrenul
Doar un condei am mănuit să desenăm catrenul,
Cu dalta gândului am scris pe bolta lumii rune
Și-am colorat în verde crud albastrele lagune,

Ne-am fost destin și ne-am urmat redefinind un spațiu
Pierdut pe antice cărări, în vremea lui Horațiu,
Acestor nopți, când pături reci de nori ascund portalul,
Le treci, ca umbra, pragul nins, te-ascunde numai voalul.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș